

Meie inimesed

Lehekülje väljaandmist toetavad Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond, Rahvastikuministri Büroo ja Integratsiooni Sihtasutus.

LÕIMUMINE: Inimestevahelistes probleemides on sageli süüdi pealiskaudsus

Armasta oma ligimest nagu iseennast!

■ "Tormid ja tuuled mölavad mere kohal, aga sügavuses laineid ei ole. Sestap aitab süvitsimine kõiki ebakõlasid mõista," arvab Narva ainus vene soost luteri vaimulik Oleg Sevastjanov lõimumisest kõneldes.

TEET KORSTEN
teet@pohjarannik.ee

Neli aastat tagasi Narva asunud Oleg Sevastjanov tunnistab, et pole Eesti suhtes sugugi objektiivne.

Eesti rahu

Sevastjanov ütleb end Eestit armastavat 1983. aastast, mil ta sattus esimest korda tänu ühele komanderingule sellele paesele pinnale. "Inimesega võib nii juhtuda. Saabud võõrale maale ja saad äkki aru, et see ongi sinu maa. Eesti kohta nii tundsi. Minu hing armastab Eestimaa ja siinsete inimeste atmosfääri," räägib Sevastjanov ja kunagise näitleja hääles pole grammi teesklust.

Mullu 60. sünnipäeva tähistanud Sevastjanovi Eesti-kiitusele lisab kaalu fakt, et mees on Türkmenistani pealinnas Ašgabatist sündinud, Venemaal elnud ning Soomes, USA ja Kanadas kogudusi teeninud. Et on, millega võrrelda!

Milline on Oleg Sevastjanovi pilt keskmisest eestlasest? Vaimulik ütleb, et sellele küsimusele vastust otsides mõtleb ta esmalt väiksele Narva eesti kogukonnale.

"See kogukond demonstreerib, kuidas kõik rünnakud tema aadressil jäävad tähelepanuta. Aetakse omi asju, milleks ollakse kutsutud, ja lõpuks tülitakitaja jõud rauged. Agressiivne pool võib haukuda, et "te vihkate meid", aga talle öeldakse hoopis: "Istu ja õhtusta koos meiega." Ründaja kohmetub ja varem või hiljem ta lakkab vihkamast," kirjeldab vaimulik piirilinnas kogetut.

Vaimulik tunnistab, et on agressiivsust näinud vaid kõrvalt, sest kirik on iseenesest paik, mis inimesi distsiplineerib. "Mind pole keegi solvanud ja Eestis pole ma kohanud vähimatki ahistamist," räägib isa Oleg.

Nõukogude taak

Narva Aleksandri koguduse venekeelse vaimuliku juurde on tulnud ka kurtmisega, et "Eestis meid ei armastata". Oleg Sevastjanov saab aru Nõukogude inimeste probleemidest, kelle ainus

Oleg Sevastjanov on ikka õpetanud ka neile, kel on raske Eesti riigiga leppida, et siin elades peab vastu võtma kõik, mis sellel maal on.

ERAKOGU

usk oli punaimpeerium ja ainupartei.

"Kui siis äkki öeldakse, et kogu su senine usk oli vale, jääbki vaid tühjus, mille täidavad parimal juhul stress ja depressioon, aga halvemal koguni enesetapp," kirjeldab isa Oleg tuhandete inimeste vaeva, kes leidsid end äkki uusa kaotanuna võõral maal.

"Ilma usuta inimest peab pidevalt toetama. Sõnadega sa teda ei pööra, elu ise peab seda tegema. Kirikuski öeldakse, et omast jõust ei pööra inimene pilku maakamaraalt taevasse - kui ta just ei näe ligimese silmis taeva peegeldust."

Kõneldes lõimumisest, räägib vaimulik inimesest, kes - nägemata rahu ja sõpruse valgust teise silmis - võib protestida ja keelduda olemasolevaga leppimast.

"Kui ta aga ei leia agressiivset vastutegutsemist, lõpevad ta aur ja leil. Jõule ei pea jõuga vastama. Kui inime ne kraakleb, aga teie ei pööra sellele tähelepanu ja jääte temasse endiselt hästi suhtuma, siis ta varem või hiljem rahuneb ning ei oska oma vihaga enam midagi peale hakata," teab isa Oleg, kelle vaimne õpetaja on olnud legendaarne preester Aleksandr Men.

Oleg Sevastjanov on ikka õpetanud ka neile, kel on raske Eesti riigiga leppida, et siin elades peab vastu võtma kõik, mis sellel maal on. "Ei armastata millegi konkreetse eest, vaid tervikuna. Olen ka öelnud, et kui ei suudeta sellega leppida, peab leidma tee välja, aga tean vaid ühte inimest, kes on Eestist lahkunud."

Tubli kodanik

Peagi saab Oleg Sevastjanovil Eestis elatud viis aastat ja siis kavatsed ta kindlasti taotleda Eesti kodakondsust. "Keelekeskkonnalt pole Narva parim paik lõimumiseks ja seetõttu tahan suvel minna mõne koguduse juurde Saaremaal, et keeleõpe edeneks."

Oleg pole piirilinnas ükski, temaga koos kasvab 12aastane tütar Daša. "Dašale meeldib samuti Eestis väga. Ta on käinud Lõuna-Eestis pere-laagris, et eesti peres kohalikku keelt ja kultuuri omandada. Kohtasin seal väga sooja ning sõbralikku suhtumist. See laager ongi parim ja elav lõimumisnäide."

Paljuski näeb isa Oleg lõimumise pahupoolel poliitika tekitatud kunstlikke barjääre. "Tormid ja tuuled mölla-

lidne kunst tekitab esivanemate kultuuri vastu huvi

■ Kohtla-Järve slaavi gümnaasiumi õpilased, kes õpivad puumaalistuudios rahvuslikku käsitööd, leiavad kõikjal mõttekaaslasi.

IRINA KIVISELG
irina@pohjarannik.ee

Juba kuus aastat tegutseb slaavi gümnaasiumis puumaalistuudio, millele pani aluse Galina Maksimova. Naine, kes on pärit Vologda oblastist ning tundnud lapsest saati huvi rahvusliku käsitöö vastu, mis inimestele tänini rõõmu valmistab ja leiva lauale toob.

Galina on peaaegu kogu oma täiskasvanuea elanud Eestis, kuid siingi säilitanud oma puumaali harrastuse. Püüdis elades unistas ta aastaid sellest, et oma oskusi lastele edasi anda, kuid tõelist huvi ja toetust leidis vaid slaavi gümnaasiumis. Tänu õpilaste innukusele on kool saanud kuulsaks unikaalsete maalitud esemete kogupool.

Õpivad ise ja õpetavad teisi

"Puumaal õpetab nii mõndagi," arutleb Galina. "Lastel areneb peenmotoorika, joonistamisoskus, nad õpivad tõelist maalikunsti stampidest eristama. Stiilid ja võtted on niivõrd mitmekesised, et maalimist võib kogu elu õppida. Peamine on aga see, et maalimisega tegelemine aitab äratada lastes huvi oma rahva kultuuri vastu."

Kuhu lapsed oma juhendajaga ka ei sõidaks, igal pool ollakse kaunistest ja kirevatest esemetest vaimustuses. Praegu valmistatakse järjekordseks sõiduks - mai lõpus oodatakse neid Pärnusse, kus toimub esimene slaavi kultuuri festival "Svetotš".

"Selline kogemus on meil juba olemas," märgib Galina. "Käisime vene kultuuri seltsi-

ga Värskas, talvel aga Pärnus, kus toimus kahepäevane õppeseminar "Töökogemuste vahetamine tarbekunsti sfääris". Lapsed said oma kätt proovida MTÜ Ärkamine koolis. Pärnakad on ka meie juures käinud, korraldasime Kurtnas loome-laagri."

Esimest Pärnu-sõitu meenutavad õpilased siamaani - see leidis aset jõuluajal ning nad tegid tutvust Eesti jõuluraditsioonidega. Eredad muljed jäid ka linnalaadast. Kohtla-Järvelastel polnud kavas müüa näituse tarvis meisterdatud tooteid, ent mõned visad külalastajad keelitasid autoreid osast oma unikaalsetest meisterdustest loobuma.

Pärnus tutvusid noored käsitöömeistrid kohaliku käsitöoga, näiteks vitraažide valmistamisega, ning tegid koguni oma gümnaasiumile embleemi: nad monteerisid oma kätega klaasist päikesele detailid.

Vene tarbekunst eesti talus

Kohtla-Järve "slaavlaste" suurim avastus oli Lääne-Eestis tõelise vene rahvusliku tarbekunsti hohloma nägemine.

"Talu kannab Sanga-Tõnise nime, kuid perenaine Ljubov Petrova võttis meid vene kobe kohaselt soolaleivaga vastu," on Galina siiani vaimustunud.

"See, mida me nägime, oli tõeliselt südantsoojendav: vene tare, mille perenaine oli oma ema mälestuseks rajanud. Ta oli kokku kogunud kõik majas leidunud esemed ning paigutanud need vanasse taresse. Hiljem tehti sinna koguni tõeline vene ahi, millele on maalitud vene muinasjuttude tegelane Jemelja."

"Pole oluline, mis keelt me räägime või kus elame, peamine on soov üksteist mõista ning jagada parimat, mida oskad. Oleme leidnud mõttekaaslasi Venemaal, Eesti eri nurkades, meie unistus on sõita tänavu suvel Soome festivalile."

Puumaalistuudio juhendaja Galina Maksimova teab nüüd päris kindlalt, et nende käsitöö pole ka tänapäeva maailmas oma tähendust minetanud, ning tunneb heameelt, et lapsed innuga ametis on.

MATTI KÄMÄRÄ